

Llenguatge inclusiu

L'afany de visibilitzar el feminisme retòric passa sovint per emprar un femení genèric en el llenguatge i descartar, per masclista, el masculí genèric. Per això, per posar un exemple, hi ha un sindicat de llogateres, que no defensa només el dret a l'habitatge de les dones, sinó el de totes les persones. Aquesta disrupció del llenguatge sovint és, a la pràctica, problemàtica, i fins i tot els més —i les més— fervorosos —i fervoroses— practicants cometten sovint incoherències lingüístiques en les seves prèdiques. Sexe —biològic—, gènere —social— i gènere gramatical es confonen molt sovint i fan un aiguabarreig conceptual al cap de molts parlants. La tesi d'almenys una part significativa de la parròquia disruptiva és que el llenguatge és, per se, masclista, com a fruit o derivació d'una societat patriarcal. I cas resolt i ja ens en podem anar cap a casa.

Ai!, enyorem tant la Carme Junyent, sociolingüista de referència i gens sospitosa de masclisme, ans al contrari. Entre moltes altres reflexions fonamentades amb base i rigor acadèmics, ella deia en un to divulgatiu que afirmar que el masculí genèric és fruit del patriarcat és com argumentar que els possessius són fruit del capitalisme. I defensava també que voler transformar la societat transformant barroerament el llenguatge és començar la casa per la teulada. A tall d'exemple: si s'ha posat en circulació la paraula gerenta —el femení gramatical de gerent— és perquè hi ha dones que estan exercint la gerència en institucions amb una rellevant projecció pública i no perquè s'hagués ideat prèviament una paraula de flexió femenina.

La qüestió és complexa, polièdrica. I sobretot, sociolingüística. No l'enllestirem ara i aquí en un tres i no res, Déu nos en guard d'un ja està fet! Només una pregunta incisiva per tancar aquestes línies i amb voluntat d'estimular el magí: des d'un punt de vista feminista, ¿quina realitat resulta més trencadora, més transformadora: vint o vint-i-cinc o molts més directors generals o alts càrrecs —homes— dient, cadascú per separat i des del seu púlpit, coses com “**totes** hem de contribuir...”, “estem molt **satisfetes** per la resposta...”, “ens hem de reconèixer molt **agraïdes** per...”, o bé vint o vint-i-cinc o moltes més directores generals o alts càrrecs —dones— ocupant el lloc dels directors generals o alts càrrecs homes anteriors, dient “**tots** hem de contribuir...”, “estem molt **satisfets** per la resposta...”, “ens hem de reconèixer molt **agraïts** per...”?

No hi ha més preguntes, senyoria.